

Italian Power - Matteo Panero & Patricia Hilliges.

MieszkajÄcy we WÅoszech Matteo & Patricia sÄ przykÅadem wzrostu jakoÅci i znaczenia tanga w Europie. Tango jest dla nich kulturÄ, ktÅra odpowiada na potrzebÄ ludzkiego wnÄtrza. DzieliÄ siÄ tÄ kulturÄ w przyjaznej i ciepÅej atmosferze, naznaczonej ich humorem i charyzmÄ. ParyÅÅ podejmowaÅ juÅ wielokrotnie ta parÄ, ktÅrej popularnoÅÄ stale roÅnie i ktÅra oferuje Miastu Åwiatel i Europie poznanie eleganckiego, peÅnego wdziÄku tanga.

Jak natknąłeś się na tango?

Matteo - zacząłem 10 lat temu, przez przypadek, w Turynie. Miałem grupę przyjaciół, z którymi grałem w teatrze i niektórzy z nas musieli nauczyć się tanga na potrzeby pewnej sztuki. Przez rok brałem lekcje, może raz w tygodniu, ale nic ponad to. Dopiero po porzuceniu teatru wziąłem się za to naprawdę: lekcje i milongi każdego dnia!

To wtedy się poznaliśmy?

Patricia - Nie, tak naprawdę moja historia jest ciekawsza niż jego! Mieszkałem w Bolonii. W pewien wtorek 1992 roku wracałem do domu około godziny 1 nad ranem, kiedy usłyszałem w radiu audycję połów tangu. Byłem tak uwiedziona tym, co słyszałem i odkrywałem, że zamiast wrócić do siebie, zawróciłem w kierunku miasta, aby znaleźć dalej bez zakłóceń. Od tego momentu było to moje cotygodniowe spotkanie. Przez prawie rok, w każdy wtorek, jeździłem samochodem na przejażdżkę, aby słuchać tej emisji, podczas której puszczano tanga i opowiadano ich historię. Mój przyjaciel z tamtego okresu nie chciał chodzić na lekcje tanga, więc ja także się nie zapisałam... aż do dnia, gdy wpadłam: wziąłem sam udział w lekcji tanga dla początkujących, po której odbyła się milonga. Młodzi ludzie zapraszali mnie do tańca do 3 nad ranem. Od tego czasu już nie przestaję tańczyć.

Jak wyglądało tango we Włoszech w tamtym momencie?

Patricia - Pustynia.

Matteo - Nie, było tylko ograniczone do kilku wielkich miast, Turynu, Bolonii, Wenecji...

Patricia - We Włoszech, tak zresztą jak i we Francji 10 lat temu, niewiele się działo w kwestii tanga. Tymczasem teraz w każdym włoskim miasteczku jest milonga.

Wróćmy do waszego spotkania.

Matteo - Pojechałem do Rzymu, żeby zatańczyć Cumparsitą w filmie klasy B, ale z udziałem wielkich włoskich aktorów. Przez ponad 7 lat, zanim zacząłem tańczyć tango, uprawiałem teatr, wydało mi się to więc okazją do przeżycia ciekawego doświadczenia. W drodze powrotnej nasza mała grupa zatrzymała się w Wenecji, na tangowej gali.

Patricia - Nasza mała grupa! Byłem w towarzystwie trzech dziewczyn!!!

Matteo - Nie, to nie były moje trzy dziewczyny. Jedną była moja dziewczyna, druga moja partnerka w tańcu, a trzecia moja koleżanka.

Patricia - Krótka historia, były dwie sale, a ja siedziałam przy stole rozmawiając, gdy on przyszedł zaprosić mnie do tańca. Pomyślałem: "Cóż to za łsle wychowany początkujący, który przeszkadza mi w środku rozmowy!" Miałam już odmówić, ale patrząc na niego, powiedziałam sobie "Hm, wolał ciwie dlaczego nie!". Długo tańczyli. To było bardzo zabawne, bo on tańczył zupełnie inaczej. W tym czasie uczyłem się u Estabana i Claudii. To było bardzo eleganckie tango de salon, a on wyczyniał dziwne rzeczy... gancha na wszystkie strony...

Matteo - Tak, zacząłem tańczyć tango u Argentyńczyka, który mienił się uczniem Gustavo Naveiry i który uczył wielu figur, zapominając o uczeniu tanga. Tańczyłem też raczej w oddaleniu od partnerki...

Patricia - ...musiałam zmienić ułożenie rąk, aby się do niego zbliżyć... to wtedy się we mnie zakochał !

Od tego czasu jesteś cieczą w Buenos Aires. Co znaczy dla Was to miasto?

Patricia - Jechałam do Buenos Aires, to zafundowałam sobie zastrzyk energii. Poprzez wszystko: lekcje, pokazy, milongi.

Matteo - gdy pojechałam po raz pierwszy do Buenos Aires, miałam wrażenie, że spędziłam trzy tygodnie w wirówce pralki! To było szaleństwo. Rano brałam lekcje z milongeros, później tego samego dnia z młodymi lekcje w stylu bardziej "nuevo", a wieczorem jeszcze inny kurs z nowym podejściem. Ale podążanie za tyloma nauczycielami rozpraszało mnie. Każdy nauczyciel przykładał szczególną wagę do jednego aspektu sprawy, więc znalezienie tego, co jest ważne dla samego siebie, zajmuje dużo czasu.

Co jest ważne dla waszego tanga?

Patricia - Czuję, rozumiem tango.

Matteo - Wszędzie, gdzie byliśmy, w Niemczech, w Belgii... odczuwałam w rękach naszych uczniów potrzebę zrozumienia tanga. Zanim zdałam sobie sprawę z tej potrzeby, tango jawiło mi się jako rozrywka, przyjemność, przyjemność płynąca z muzyki, tańca, milong, ale bez wymiaru kulturowego. Dzięki naszym przyjaciółom z Buenos Aires wszystko się zmieniło. Wytlumaczyli nam i pokazali, co to jest tango, jakie są jego słowa... od tego czasu proszę cię o moich uczniach, aby znaleźli tłumaczenie tekstów, bo nie rozumiem słów - a wiem, jak jest trudno je zrozumieć, nawet Włochowi, którego język jest tak zbliżony - to ryzykowałam zatańczenie "z brazylijską wesołością" do compassu rytmicznej piosenki, mówiąc o facecie, który opłakuje zmierzniętą ukochaną... podczas gdy, kiedy rozumie słowo, można interpretować je razem ze śpiewakiem. To zupełnie co innego. To zrozumienie tangowej kultury było dla mnie prawdziwą rewolucją, dla mnie, który tam byłam już od siedmiu lat nie odczuwając. Zresztą, wielu moich europejskich kolegów zaczyna teraz uczyć się języka, historii tanga i historii Argentyny.

Jak Europejczyk może odkryć tangową kulturę ?

Matteo - Jadąc do Buenos Aires... i to wiele razy, ponieważ za pierwszym razem wszystko jest zbyt nowe; słuchajcie starych milongeros, pozwalając im mówić; bądźcie ciekawym poznania innych rzeczy i nie zamykajcie się tylko w "komercyjnym" kręgu tanga. El Sunderland jest dla nas najbardziej autentyczną milongą Buenos Aires. Tam, gdzie starzy milongeros - nie znane postaci, ale Ci, którzy tańczą ten taniec od zawsze - przychodzą powiedzieć ci, co im się podoba w twoim tańcu, co im się mniej podoba itp. To wszystko sprawiło, że bardzo dojrzałam.

Jakie wrażenia, aż do tej chwili, pozostawiły w Was Wasze podróże?

Patricia - Na razie uczymy tylko w Europie, głównie w Niemczech, Belgii, Holandii, Turcji i oczywiście cie we Włoszech. Na przykład nocy ludzie są bardziej uważni... dużo bardziej niż we Włoszech...

Matteo - Ale może to dlatego, że mówią bardzo ścisłe po niemiecku i muszą się skupić, aby zrozumieć moje gadanie!

Patricia - Są bardzo uważni i zdyscyplinowani. Mówisz im, żeby przez 5 minut wykonywali jakiś ruch, i oni robią go przez 5 minut, podczas gdy Włoch robi go 2 minuty, a później idą gawędzić,

paliÄ papierosa...

Matteo - SÄ dzÄ rÄwnieŁÄ, ŁÄe ludzie z pÄŁŁ nocy uzewnÄ trzniajÄ mniej swoje uczucia, ale gdy pozwolÄ im wyjŁ Ä , nastÄ puje prawdziwy wybuch. Ja jestem typowym poŁ udniowcem i gdy spotykam mÄ ŁÄczyznÄ , obejmuje go. Na poczÄtku wielu to szokowaŁ o! Ale dziŁ to oni biorÄ mnie w ramiona.

Anegdotki?

Matteo - Podczas naszego pierwszego pokazu ukŁ ad koŁ czyŁ siÄ skomplikowanÄ figurÄ , w ktÄtrej Patricia obracaŁ a siÄ wokÄŁŁ mnie. MiaŁ a sukienkÄ z frÄ dzlami i gdy nadaŁ em jej rozpÄ d, frÄ dzle jej sukienki zaczepiŁ y siÄ o guziki mojej marynarki i Patricia wpadŁ a na mnie z powrotem jak bumerang. To byŁ o okropne, ale na szczÄ Ł cie nie przewrÄciliŁ my siÄ . ZrozumieliŁ my w kaŁŁdym razie, dlaczego profesjonalne tancerki obcinajÄ frÄ dzle sukienek!

Patricia - JeŁ li nauczyciel robi trochÄ wiÄ cej ponad to, co wynika to z jego pracy, ludzie otwierajÄ siÄ i wiÄ ŁÄ, ktÄra ich Ł Ä czy, moŁÄe staÄ siÄ bardzo silna. Marta poznaŁ a Marco kilka lat temu w czasie naszych zajÄ Ä . ZaszŁ a w ciÄ ŁÄÄ , ale nie byŁ o mowy o rzuceniu tanga. PrzychodziŁ a w kaŁŁdy wtorek, z coraz wiÄ kszym brzuchem. Pewnego dnia zapytaŁ am jÄ , czy to juŁÄ niedŁ ugo, a ona odpowiedziaŁ a, ŁÄe porÄŁd bÄ dzie niebawem. W nastÄ pnym tygodniu wrÄciŁ a, bez brzucha, ale z dzieckiem w wÄŁeczku. Na naszej stronie internetowej sÄ zdjÄ cia dzieci par, ktÄre poznaŁ y siÄ na naszych kursach.

Jakie sÄ Wasze plany?

Patricia - PrzeprowadziÄ siÄ blisko Florencji, gdzie od dawna pracujemy, dalej podrÄŁŁzowaÄ coraz wiÄ cej po Europie, przedŁ uŁÄyÄ trwanie spektaklu "Boulevard Tango" z udział em Javiera&Geraldiny, Eri&Adriana, Estebana&Claudii i zorganizowaÄ w kwietniu 2005, trzeci rok z rzÄ du, Festiwal Tanga we Florencji.

"El Farolito", listopad 2004. Wywiad z Matteo Panero i Patricia Hilliges, przeprowadzony przez Alexandra Sandor Kummingsa

Dodane przez : Waldemar, dnia grudzień 04 2009 11:00:11